

Arrest

nr. 213 944 van 13 december 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 2 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2018.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 5 oktober 2018 waaruit blijkt dat de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de zitting van 16 november 2018 om 10.30 uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat L. RECTOR en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 10 december 2016 en heeft zich vluchteling verklaard op diezelfde dag.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 20 december 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Verzoeker werd gehoord op 23 december 2016 en op 17 januari 2018.

1.3. Op 30 mei 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 31 mei 2018 aan verzoeker aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Palestijnse nationaliteit te bezitten, een soenniet van Arabische origine te zijn en een geregistreerd vluchteling bij UNRWA te zijn. U bent geboren in Beit Hanoun, Gaza, en verhuisde nadien naar de stad Gaza. U bent gehuwd met N.T.(...), een Oekraïense, en samen heeft u zes kinderen. Uw echtgenote verblijft momenteel samen met vier van uw kinderen in Duitsland. Uw dochters L.(...) en A.(...) zijn gehuwd en verblijven momenteel in Gaza. U heeft uw middelbare school afgerond in Beit Hanoun en nadien hebt u vier jaar medische apparatuur gestudeerd in Oekraïne. In Oekraïne leerde u B.B.(...) kennen en in 1994 keerden jullie terug naar Gaza om voor de algemene inlichtingendienst (mukhabarat), het bureau van Amine Al-Hindi, te gaan werken. Op 15 mei 1994 begon u voor de mukhabarat te werken en ging u aan de slag binnen de dienst Al- Tahari Al-Maloumat (onderzoek en informatie). Uw verantwoordelijkheid was het observeren van, het vergaren van informatie en rapporteren over islamitische groeperingen zoals Hamas en Islamitische Jihad. Op basis van uw informatie en aanraden werden dan vervolgens door andere diensten van de mukhabarat arrestaties en ondervragingen uitgevoerd. U bleef tot 1 november 1997 bij de mukhabarat werken en had er de rang mulazim (luitenant). Hierna, in 2000, heeft u enkele maanden in Israël in de bouwsector gewerkt en in 2004 ging u terug werken bij de Palestijnse Autoriteit. Deze keer ging u aan de slag bij de nationale veiligheid van de grens (Amn al-Watani), waarbij u samen met de Israëli's de grens diende te bewaken. U voerde deze functie uit tot aan de machtsovername door Hamas in juni 2007. Sinds 1 oktober 2017 bent u officieel op pensioen.

Reeds in 1997 werd u een paar keer met de dood bedreigd door Hamas, wat één van de redenen was waarom u destijds besloot te stoppen met uw werk bij de mukhabarat. In november 2006 werd uw oom A.H.H.(...) er door Hamas van beschuldigd een Hamas-lid vermoord te hebben. Op 13 juni 2007, na de machtsovername door Hamas, werd uw oom vermoord en op 14 juni 2007 werd u zelf door Hamas gearresteerd. U werd gedurende twee weken vastgehouden, ondervraagd en gemarteld. Na bemiddeling door de mukhtar van uw familie kon u uiteindelijk vrij komen. U kreeg echter wel nog drie maanden huisarrest en diende ook een verklaring te ondertekenen waarbij u beloofde uw banden met Fatah te verbreken. Op 5 augustus 2007 werd u nogmaals gearresteerd door Hamas, maar omdat de verantwoordelijke van de Hamas-patrouille een oude schoolvriend was mocht u thuisblijven. Vervolgens gebeurde er niets tot 2013, maar op 7 april 2013 werd u toch nogmaals door Hamas gearresteerd, u werd immers beschuldigd van spionage voor de autoriteiten van Ramallah en ervan verdacht achter de stopzetting van de salarissen van een aantal Hamas-leden te zitten. Omwille van verwondingen die u tijdens uw arrestatie en ondervraging opgelopen had, diende u op 10 april 2013 opgenomen te worden in het Al-Shifa ziekenhuis. Op 23 mei 2016 was Hamas bovendien uw appartement binnengevallen en hadden ze uw laptop en verschillende documenten in beslag genomen. Omdat Hamas u niet met rust liet en u de situatie in Gaza beu was besloot u uiteindelijk Gaza te verlaten. Op 21 oktober 2016 verliet u Gaza en reisde u, na het betalen van smeergeld, via de grensovergang van Rafah naar Egypte. Van daar reisde u met het vliegtuig verder naar Oekraïne. U bleef tot 10 december 2016 in Oekraïne en reisde vervolgens verder met het vliegtuig naar België. U kwam hier aan op 10 december 2016 en diende dezelfde dag een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: een kopie van uw huidig en uw verlopen paspoort, kopie identiteitskaart, kopie (oude) UNRWA-kaart, kopie geboorteakte, kopie attest UNRWA, kopie medisch rapport Gaza, kopie medisch rapport Jordanië, kopie paspoort kinderen, kopie familieregister UNRWA, kopie medisch attest Caricole, uw rijbewijzen, (nieuwe) UNRWA-kaart, diploma's, kopie contract woning, kopie van een uittreksel van de bank betreffende uw werk, de enveloppe van uw DHL-verzending en een kopie van het overzicht van uw werkervaring.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u mede omwille van uw opeenvolgende functies bij de Palestijnse autoriteiten, waaronder bij de algemene inlichtingendienst (mukhabarat) en de nationale veiligheid van de grens (Amn al-Watani), vervolging door Hamas vreest (CGVS I, dd. 23 december 2016, p. 6, 8-9, 11, 15-18). Mede in het licht van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en de vaststelling dat u als Palestijn een verblijfsrecht had in de Gazastrook en er de bijstand van de UNRWA verkreeg, dient er te worden vastgesteld dat uw claim dat u, mede omwille van uw politieke achtergrond en uw specifieke functies bij de Palestijnse veiligheidsdiensten in de periodes 1994-1997 en 2004-2007, nood zou hebben aan internationale bescherming geloofwaardig wordt geacht. Naast de beschikbare informatie legt u omstandige en coherente verklaringen af over uw precieze profiel en de vervolgingsfeiten die daarvan het gevolg waren en staaft u uw verklaringen met de nodige documenten. De informatie waarop het CGVS zich baseert is toegevoegd aan het administratief dossier.

Niettegenstaande het bestaan in uw hoofde van een terechte vrees voor vervolging dient, gezien uw profiel en de specifieke dienst waarvoor u werkzaam was, in het kader van het onderzoek naar uw asielmotieven door het CGVS evenwel te worden nagegaan of u niet valt onder de in artikel 1, par. F van de Vluchtelingenconventie en artikel 55/2 van de wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) vermelde uitsluitingsgronden.

Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1, par. F van de Vluchtelingenconventie. Volgens artikel 1, paragraaf F, lid a van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 zijn de bepalingen van het verdrag immers niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in artikel 7 van het Statuut van Rome.

Artikel 1, paragraaf F, lid a bepaalt dat onder misdaad tegen de menselijkheid één van de volgende handelingen verstaan wordt, indien gepleegd als onderdeel van een wijdverbreide of stelselmatige aanval gericht tegen een burgerbevolking, met kennis van de aanval: "... (a) moord; (b) uitroeiing; (c) slavernij; (d) deportatie of gedwongen overbrenging van bevolking; (e) gevangenneming of elke andere ernstige beroving van de lichamelijke vrijheid in strijd met de fundamentele regels van internationaal recht; (f) marteling; (g) verkrachting, seksuele slavernij, gedwongen prostitutie, gedwongen zwangerschap, gedwongen sterilisatie, of elke andere vorm van seksueel geweld van vergelijkbare ernst; (h) vervolging van een identificeerbare groep of collectiviteit op politieke, raciale gronden of gronden betreffende nationaliteit, op etnische, culturele of godsdienstige gronden of op grond van het geslacht, zoals nader omschreven is in het derde punt, of op andere gronden die algemeen ontoelaatbaar worden geacht krachtens het internationaal recht, in verband met in dit punt bedoelde handelingen of een misdaad waarover het Hof rechtsmacht heeft; (i) gedwongen verdwijningen; (j) apartheid; (k) andere onmenselijke handelingen van vergelijkbare aard waardoor opzettelijk ernstig lijden of ernstig lichamenlijk letsel of schade aan de geestelijke of lichamelijke gezondheid wordt veroorzaakt."

De uitsluitingsclausule is ook van toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1, par. F van de Vluchtelingenconventie genoemde misdrijven of daden.

De uitsluitingsclausule betreft niet enkel directe daders van dergelijke misdrijven, maar ook medeplichtigen, voor zover deze hebben gehandeld met kennis van de praktijken en geen enkele omstandigheid hen van hun individuele verantwoordelijkheid vrijstelt. Medeplichtigheid (cfr. Art 25, §3, Statuut van Rome van 17 juli 1998) houdt in dat een art. 1 F-misdrijf werd gepleegd - eventueel door iemand anders-, dat de persoon in kwestie hierbij een materiële bijdrage heeft geleverd, met een onmiddellijk effect op het misdrijf en dat hij de bedoeling had dat het misdrijf gepleegd werd.

Uit algemene informatie blijkt dat de veiligheidsdiensten van de Palestijnse autoriteit, waartoe ook de algemene inlichtingendienst wordt gerekend, in de jaren '90 op systematische wijze haar politieke tegenstanders maar ook burgers die verdacht werden van collaboratie met de Israëlische staat,

onrechtmatig arresteerde en onderwierp aan folteringen teneinde bekentenissen te bekomen. Deze praktijken werden uitgebreid beschreven in diverse rapporten van onder andere Amnesty International, Human Rights Watch, B'Tselem en Palestijnse mensenrechtenorganisaties zoals PHRMG. Uit deze rapporten komt onomstotelijk naar voren dat in het bijzonder de algemene inlichtingendienst (mukhabarat) bekend stond om haar betrokkenheid bij **ernstige en systematische schendingen van mensenrechten**. Deze informatie is toegevoegd aan het administratieve dossier.

In casu is uw betrokkenheid bij de algemene inlichtingendienst van de Palestijnse Autoriteit geloofwaardig. Uw verklaringen dienaangaande zijn gedetailleerd en omstandig. Tijdens uw gehoren op het CGVS beschreef u uitvoerig en op coherente wijze uw activiteiten in het kader van deze instantie. Aangezien u verschillende jaren werkzaam was bij de algemene inlichtingendienst van de Palestijnse Autoriteit met een verantwoordelijke functie dient dan ook onderzocht te worden of bovenvermelde uitsluitingsgronden op u van toepassing zijn.

Opdat er van deelneming aan een in art. 1F van het Verdrag van Genève genoemd misdrijf sprake kan zijn, moet de asielzoeker individuele verantwoordelijkheid treffen, hetgeen inhoudt dat hij een substantiële bijdrage heeft geleverd aan het misdrijf, wetende dat zijn handelen het misdrijf vergemakkelijkte (UNHCR, Guidelines on international Protection: Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, 2003, nr. 18). Het gegeven dat een persoon nooit zelf misdrijven zou hebben begaan volstaat dan ook geenszins om te besluiten dat de vreemdeling niet kan uitgesloten worden van de vluchtelingenstatus. Medeplichtigheid aan de in artikel 1, F beschreven misdrijven valt immers ook onder het toepassingsgebied van deze uitsluitingsclausule, dit voor zover werd gehandeld met **kennis van de praktijken** en de asielzoeker **hierbij een substantiële of wezenlijke bijdrage heeft geleverd in de wetenschap dat zijn handelen of zijn verzuim te handelen het misdadig gedrag faciliteerde**. Een persoon moet niet fysiek het misdrijf hebben begaan. Het aanzetten tot, helpen bij en deelnemen aan een gezamenlijke misdadige onderneming kan volstaan (UNHCR, *ibid.*, nr. 18).

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich in 1994 vrijwillig aansloot bij de algemene inlichtingendienst van de Palestijnse Autoriteit en u er, na het volgen van een algemene opleiding, verschillende jaren als officier (luitenant) bij de dienst 'onderzoek en informatie' een verantwoordelijke functie uitoefende (CGVS I, p. 6-7, en CGVS II, p. 6-7). Uw verantwoordelijkheid bestond uit het lokaliseren en observeren van leden van islamitische groeperingen zoals Hamas en Islamitische Jihad, waarbij u informatie verzamelde en hier vervolgens over rapporteerde binnen de algemene inlichtingendienst. Op basis van uw onderzoekswerk en advies werden vervolgens door andere leden van de algemene inlichtingendienst arrestaties en ondervragingen uitgevoerd (CGVS I, p. 7, en CGVS II, p. 7-11).

Gezien bovenstaande vaststelling dat u gedurende drie jaar bij de algemene inlichtingendienst werkzaam was en het feit dat de dienst waarvoor u werkzaam was zich schuldig maakte aan ernstige en systematische mensenrechtenschendingen, in casu willekeurige arrestaties en folteringen, dient vervolgens onderzocht te worden of u een substantiële of wezenlijke bijdrage heeft geleverd bij het plegen van de hierboven beschreven misdrijven.

In dit verband wordt gewezen op de uitspraak van het Joegoslavië-tribunaal dat in de Tadic-zaak (Prosecutor v. Tadic Judgment Case No. IT-94-1-T ICTY Trial Chamber 7 May 1997) heeft overwogen dat een verdachte strafrechtelijk verantwoordelijk kan worden gehouden voor zijn handelen wanneer is komen vast te staan dat hij bewust deelnam aan het begaan van een misdrijf en indien zijn deelname een rechtstreekse en wezenlijke invloed had op het begaan van het misdrijf door zijn daadwerkelijke steun hieraan gedurende, voorafgaande aan of volgend op het misdrijf (rechtsoverweging 692). Onder "wezenlijke invloed" verstaat het Joegoslaviëtribunaal dat de bijdrage een feitelijk effect heeft op het begaan van het misdrijf en dat het misdrijf hoogstwaarschijnlijk niet op dezelfde wijze zou hebben plaatsgevonden indien niemand de rol van de verdachte had vervuld (rechtsoverweging 688). Er is dus sprake van een substantiële bijdrage als er een causaal verband bestaat tussen de handelingen van een persoon en het misdrijf in kwestie.

Vooreerst is er een ernstig vermoeden dat u zich schuldig zou hebben gemaakt aan mensenrechtenschendingen. Uit de landeninformatie en de hierboven reeds aangehaalde mensenrechtenrapporten, die toegevoegd werden aan de blauwe map van het administratief dossier, blijkt dat burgers die verdacht werden van samenwerking met Israël op systematische wijze gefolterd werden door de Palestijnse veiligheidsdiensten, waaronder de algemene inlichtingendienst, in de periode dat u er werkzaam was. Uit uw verklaringen kan bovendien duidelijk afgeleid worden dat u zich

hier zelf ook schuldig aan gemaakt zou hebben. Zo geeft u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS, dd. 23 december 2016, zelf toe mensen gefolterd te hebben en haalt u aan een persoon die verdacht werd van spionage voor Israël tijdens een ondervraging geslagen te hebben, hetgeen u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS ook bevestigde (CGVS I, p. 7-8, en CGVS II, p. 10). Hoewel u beweert dat u enkel een paar vuistslagen gegeven had en u aangeeft de verdachte enkel "een beetje geslagen" te hebben, dient hier desalniettemin bij opgemerkt te worden dat de toegevoegde landeninformatie het slaan van verdachten reeds omschrijft als één van de veelgebruikte foltermethodes van de Palestijnse veiligheidsdiensten. Daarenboven is het bijzonder opvallend dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over deze gebeurtenis. Zo verklaart u tijdens uw eerste gehoor dat u de opdracht gekregen had om de verdachte te ondervragen, u effectief ondervrager was, de verdachte moeilijk deed en u hem geslagen had om hem aan het praten te krijgen en om de gepleegde feiten te bevestigen (CGVS I, p. 7-8). Tijdens uw tweede gehoor beweert u echter plots dat u enkel als vervanger aanwezig was in de ondervragingsruimte, u deze persoon niet zelf ondervraagd had en u de verdachte enkel geslagen had nadat hij bekend had met de Israëli's samengewerkt te hebben (CGVS II, p. 10). Dat u doorheen uw interviews op het CGVS dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over dit incident is wijst er op dat u uw eigen betrokkenheid bij deze ondervraging tracht te minimaliseren en doet vermoeden dat u uw eerdere verklaringen aanpaste omdat u tot het inzicht kwam dat deze mogelijks compromitterend konden zijn. Gelet op bovenstaande bevinding dient uw bewering gedurende uw carrière enkel éénmaal deelgenomen te hebben aan een ondervraging eveneens bijzonder kritisch bekeken te worden (CGVS II, p. 10). Zo is het immers weinig waarschijnlijk dat u gedurende uw drie jaar durende dienst voor de algemene inlichtingendienst slechts éénmaal bij een ondervraging aanwezig zou zijn geweest.

Vanaf het moment dat u als officier bij de algemene inlichtingendienst aan de slag ging bestond uw verantwoordelijkheid uit het lokaliseren en observeren van leden van islamitische groeperingen zoals Hamas en Islamitische Jihad, waarbij u informatie vergaarde en hier vervolgens over rapporteerde. Op basis van uw informatie en onderzoekswerk werd er dan besloten om al dan niet over te gaan tot arrestaties en ondervragingen.

Indien er over gegaan werd tot een arrestatie was het uw taak om de betrokken eenheid te vergezellen en van op afstand de woonplaats van de verdachte aan te wijzen. Deze arrestaties en ondervragingen werden vervolgens uitgevoerd door andere diensten binnen de algemene inlichtingendienst, waaronder de dienst 'onderzoek en ondervraging' (CGVS I, p. 7, en CGVS II, p. 8-9). Wanneer u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS gevraagd wordt wat er nadien met de verdachten gebeurde en op welke wijze de onderzoeksafdeling te werk ging, antwoordt u in eerste instantie ontwijkend en wilt u doen uitschijnen dat u hier niet van op de hoogte was (CGVS II, p. 9-11). Dit is gelet op uw drie jaar durende dienst bij de algemene inlichtingendienst en uw verklaringen echter volstrekt ongeloofwaardig. Wanneer u vervolgens gevraagd werd of u wist welke praktijken er binnen de algemene inlichtingendienst in Gaza gebeurden en of u wist of gevangenen mishandeld en gefolterd werden, weigert u aanvankelijk ondanks uw medewerkingsplicht te antwoorden op dergelijke vragen (CGVS II, p. 11-12). Hoewel u vervolgens rond de pot blijft draaien en blijft ontkennen dat u op de hoogte was van mishandelingen en folteringen door de algemene inlichtingendienst, geeft u uiteindelijk na herhaaldelijk aandringen toch schoorvoetend toe dat u de laatste zes maanden op de hoogte was van dergelijke praktijken. Andermaal tracht u dit te relativeren door te stellen dat u ervan op de hoogte was maar het zelf nooit gezien had (CGVS II, p. 12-13). Het is echter geenszins geloofwaardig dat u de eerste 2,5 jaar van uw dienst niet op de hoogte zou zijn geweest van deze praktijken. Bovendien is het bijzonder opvallend dat u tot slot beweert stappen ondernomen te hebben om deze praktijken aan te klagen nadat u wist dat deze plaatsvonden binnen de algemene inlichtingendienst en dat deze mishandelingen en folteringen ook de reden waren waarom u uiteindelijk uw werk bij de algemene inlichtingendienst stopzette (CGVS II, p. 13-14). Deze bewering is immers volledig tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen aangezien u in eerste instantie stellig bleef volhouden dat u tijdens uw dienst niet wist wat er met arrestanten gebeurde en u ook niet op de hoogte was van mishandeling of foltering binnen de algemene inlichtingendienst. Uw bewering dat u enkel de laatste zes maanden van uw dienst op de hoogte was van mishandelingen en foltering tijdens ondervragingen (CGVS II, p. 11-14) valt evenmin te rijmen met de verklaringen die u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS had afgelegd. Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS verklaarde u immers dat u reeds vanaf uw eerste werkdag wist dat er binnen de algemene inlichtingendienst een afdeling was voor 'martelingen' (CGVS I, p. 10). Hiermee geconfronteerd beweert u zoiets nooit tijdens uw eerste gehoor verteld te hebben en geeft u aan dat de tolk dat misschien verzonnen had (CGVS II, p. 12). Deze uitleg kan echter allesbehalve overtuigen, het is immers bijzonder onwaarschijnlijk dat de tolk in kwestie dergelijke zaken zou verzinnen. Gelet op bovenstaande kan er bijgevolg geen geloof gehecht worden aan uw bewering enkel de laatste zes maanden op de hoogte geweest te zijn van mishandeling en foltering binnen de algemene inlichtingendienst van de Palestijnse autoriteit.

Daar u op bepaalde vragen weigert te antwoorden en u voortdurend uw verklaringen wijzigt kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat u door het achterhouden van essentiële informatie en door het afleggen van bedrieglijke verklaringen uw functie bij de algemene inlichtingendienst probeerde te minimaliseren en u bewust getracht heeft het CGVS te misleiden over uw werkzaamheden bij de algemene inlichtingendienst van de Palestijnse Autoriteit. Dit versterkt enkel het reeds bestaande vermoeden dat u medeverantwoordelijk bent voor misdrijven of daden die worden genoemd in artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag.

Hiernaast verklaart u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS ook dat u in 1994 verantwoordelijk was voor de arrestaties van Nahed en Munir Abu Oda, waarna deze personen zwaar gemarteld werden door directe collega's van u (CGVS I, p. 7). Tijdens uw tweede gehoor beweert u echter niet te weten of deze personen gemarteld werden en beweert u tijdens uw eerste gehoor nooit zoiets gezegd te hebben (CGVS II, p. 15). Het is opvallend dat u op uw initiële verklaringen terugkomt en u deze verklaringen minimaliseert, waardoor in alle redelijkheid kan worden aangenomen dat uw eerste verklaringen eerder op de waarheid zullen berusten dan uw gewijzigde verklaringen achteraf. Dat u kennis had van het lot van personen die op basis van uw onderzoek werden gearresteerd en dat u middels uw handelen het misdrijf vergemakkelijkte, kan op basis van deze verklaringen dan ook niet worden ontkend.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat u tijdens uw carrière persoonlijk betrokken was bij arrestaties die uiteindelijk met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid resulteerden in de mishandeling van arrestanten. Hoewel u eens te meer voortdurend afwijkende verklaringen aflegt blijkt dat u tijdens uw periode bij de 'uitvoerende' macht als officier, in casu 'mulazem' (luitenant), persoonlijk betrokken was bij de arrestatie van verschillende mensen en dat deze personen daarna overgedragen werden aan de ondervragingsdienst waarbij u wist dat de arrestanten tijdens hun ondervraging het risico liepen op mishandeling.

Gelet op het gegeven dat de algemene inlichtingendienst van de Palestijnse autoriteit zich schuldig heeft gemaakt aan ernstige en systematische mensenrechtenschendingen; het feit dat u verschillende jaren in een verantwoordelijke positie voor deze dienst werkzaam was; u zelf een verdachte tijdens een ondervraging geslagen hebt teneinde informatie te vergaren; u doorheen uw gehele loopbaan op de hoogte was van de misdrijven die door uw dienst werden gepleegd; u persoonlijk betrokken was bij arrestaties die met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid resulteerden in de mishandeling van de arrestanten en u informatie doorgaf waarvan kan worden aangenomen dat die eveneens resulteerde in de arrestatie en mishandeling van Palestijnen, dient er besloten te worden dat u handelde met kennis van de praktijken en u een materiële en substantiële bijdrage heeft geleverd aan de totstandkoming van de mensenrechtenschendingen die van 1994 tot 1997 op systematische wijze door de algemene inlichtingendienst van de Palestijnse autoriteiten in Gaza werden gepleegd. Er bestaan dan ook voldoende ernstige redenen die uw individuele verantwoordelijkheid bij het uitvoeren van de in artikel 1, paragraaf F (a) van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven aantonen.

U bracht geen afdoende verschoningsgronden aan. U trad vrijwillig toe tot de algemene inlichtingendienst en werkte gedurende drie jaar voor deze organisatie, wetende aan welke ernstige misdrijven en mensenrechtenschendingen deze organisatie zich schuldig maakte. Hoewel er weinig tot geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering enkel de laatste zes maanden van uw dienst op de hoogte geweest te zijn van deze praktijken, dient hierbij opgemerkt te worden dat zelfs al zou dit geloofwaardig zijn, quod non, dit niets afdoet van het gegeven dat u zelfs dan nog zes maanden in dienst gebleven zou zijn terwijl u wist aan welke ernstige misdrijven en mensenrechtenschendingen uw organisatie zich schuldig maakte. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u slechts één keer deze praktijken heeft aangeklaagd door op een rapport te schrijven dat het verkeerd was wat er gedaan werd, maar dat u verder geen enkel initiatief heeft genomen of voorstel heeft gedaan om dergelijke praktijken te voorkomen en dat u gewoon voor de organisatie bleef werken (CGVS II, p. 13-14). Dat u daarenboven, zoals hierboven reeds vastgesteld werd, meermaals uw eigen activiteiten als de activiteiten van de algemene inlichtingendienst trachtte te verdoezelen en te minimaliseren en u uw verklaringen herhaaldelijk aanpaste wanneer duidelijk werd in welke richting het gehoor bij het CGVS evolueerde, doet ernstig vermoeden dat u er bewust voor koos om over deze cruciale aspecten van uw relaas geen duidelijkheid te verschaffen.

Er dient bijgevolg besloten te worden dat er voldoende ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat u medeplichtig was aan de door de algemene inlichtingendienst van de Palestijnse autoriteiten

gepleegde misdrijven tegen de menselijkheid waarbij u handelde met kennis van de praktijken en geen enkele omstandigheid u van uw individuele verantwoordelijkheid vrijstelt.

Gezien het geheel aan bovenstaande objectieve vaststellingen moet dan ook worden vastgesteld dat er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat u wetens en willens medeplichtig bent aan misdrijven tegen de menselijkheid. U moet dan ook worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 1, par. F (a) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en art. 55/2 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg dient u om dezelfde redenen te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van art. 55/4 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Ze zijn een aanwijzing voor uw identiteit, herkomst en werkzaamheden. Geen van de documenten toont echter aan dat u niet uitgesloten dient te worden van internationale bescherming.

Wanneer de Commissaris-generaal een persoon uitsluit van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, moet hij overeenkomstig artikel 55/2, tweede lid en artikel 55/4, § 4 van de Vreemdelingenwet een advies verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Gaza. Een verwijderingsmaatregel is dan ook niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de uitsluiting van de vluchtelingenstatus en de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker formuleert zijn verweer als volgt:

“A. Voorafgaand

Niettegenstaande zijn vrees, is verweerster van mening dat verzoeker uitgesloten moet worden van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 1, F (a) en (b) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Luidens dit artikel wordt een vreemdeling uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten die zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen, of wetens en willens heeft aangezet tot of anderszins heeft deelgenomen aan dergelijk misdrijf.

Het in de bestreden beslissing geciteerde artikel 7 van het Statuut van Rome van 17 juli 1998 inzake het Internationaal Strafhof omschrijft wat onder misdaden tegen de menselijkheid dient te worden verstaan.

Opdat er daadwerkelijk sprake kan zijn van misdaden tegen de menselijkheid moeten de handelingen opgesomd in het artikel in kwestie gepleegd worden als onderdeel van een wijdverbreide of stelselmatige aanval tegen een burgerbevolking.

Opdat er van deelneming aan zulk misdrijf sprake kan zijn, moet de vreemdeling individuele verantwoordelijkheid treffen, hetgeen inhoudt dat hij een substantiële bijdrage heeft geleverd aan het misdrijf, wetende dat zijn handelen het misdrijf vergemakkelijkt (UNHCR, Guidelines on international protection: Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, 2003, p.6).

Verzoeker benadrukt dat men in dezelfde richtlijnen van UNHCR ook terugvindt dat de individuele verantwoordelijkheid inhoudt dat er wetens en willens werd gehandeld.

In een bijhorende nota wordt naast het element van wetens en willens ook het element van de morele keuze toegelicht.

Opdat iemand individueel verantwoordelijk kan worden gesteld voor misdaden tegen de menselijkheid moet deze persoon dus wetens en willens een substantiële bijdrage geleverd hebben aan die misdaden tegen de menselijkheid.

Om tot de toepassing van artikel 1, F van het Verdrag van Geneve juncto artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet te besluiten dient de actuele vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A van voormeld verdrag onderzocht te worden, rekening houdend met de verklaringen van verzoeker.

Daarbij dient de ernst van de gestelde daden te worden geapprecieerd rekening houdende met de functie van de persoon, zijn (mede)verantwoordelijkheid, de voorgehouden verschoningsgronden, en de eventuele strafrechtelijke veroordelingen, dit alles in het licht van de aan het administratief dossier toegevoegde informatie.

Verzoeker verwijst tenslotte nog naar de omzichtigheid waarmee de uitsluitingsclausule moet worden toegepast, zoals ook aangehaald door UNHCR en Uw Raad.

Uw Raad benadrukte in dit verband reeds eerder dat artikel 1, F van het Verdrag van Genève een uitzonderingsbepaling is met bijzonder zware gevolgen zodat de bepaling, inzonderheid wat de vaststelling en de kwalificatie van de feiten betreft, met de grootste omzichtigheid moet worden toegepast.

B. Het ligt voor de hand dat verzoeker – net zoals iedereen - op de hoogte was van de verschrikkelijke praktijken

Verzoeker zal niet ontkennen dat hij op hoogte is van de terreur, uitgeoefend door de Palestijnse veiligheidsdiensten.

Deze informatie is echter wijdverspreid.

Verzoeker is, net zoals elke Palestijn en zoals iedereen ter wereld, op de hoogte van het feit dat de Palestijnse veiligheids- en inlichtingendiensten een verschrikkelijke reputatie hadden en nog steeds hebben.

Verzoeker bevestigt dat hij, net zoals iedere Palestijn en zoals iedereen ter wereld, op de hoogte is van het feit dat de Palestijnse veiligheids- en inlichtingendiensten een verschrikkelijke reputatie hebben en van de folteringen die door het regime werden en worden toegepast.

Het feit dat verzoeker over deze informatie beschikt ligt voor de hand en is allesbehalve abnormaal. De informatie die verzoeker tijdens zijn gehoor verschaftte over de toegepaste foltertechnieken ed. verwierf hij, net zoals elke Palestijn en zoals iedereen ter wereld, grotendeels via de media en door het lezen van rapporten van mensenrechtenorganisaties.

In het kader van zijn gehoor gaf verzoeker toe dat er op het ondervragingsbureau héél uitzonderlijk eens iemand geslagen werd. Dit gebeurde volgens verzoeker echter niet vaak.

Verzoeker is formeel dat er van marteling nooit sprake was op zijn dienst.

Dat dit zelden gebeurde op zijn dienst is evident, nu verzoeker werkte op de 'informatiebank'.

Die dienst hield zich bezig met het verzamelen van informatie over leden van Hamas en Jihad el Islamiyah.

Martelingen vonden plaats op het niveau van de ondervragingsdiensten, niet op de dienst waar verzoeker werkzaam was. Dit wordt door verweerster ook niet betwist.

Natuurlijk hoorde verzoeker vanuit zijn professionele activiteiten wel via via over wat er zich afspeelde op de ondervragingsdiensten.

Hij kon hiertegen echter niet optreden vanuit zijn positie.

Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijke onderhouden aan verweerster toegegeven dat hij éénmalig, bij wijze van uitzondering, aanwezig was tijdens een ondervraging en dat hij in het kader van die ondervraging een eerder lichte slag heeft toegediend aan de ondervraagde.

Hij gaf toe dat hij zijn controle was verloren nadat de persoon in kwestie had aangegeven dat hij effectief met de Israëli's had samengewerkt. Hij heeft hiervan tot op de dag van vandaag veel spijt.

Verweerster acht het 'weinig waarschijnlijk' – dus niet bewezen – dat verzoeker slechts gedurende één ondervraging aanwezig zou zijn geweest tijdens zijn carrière.

Verzoeker is echter formeel dat het bij deze ene keer gebleven is. Hij was immers werkzaam op een hele andere dienst.

Bovendien is verzoeker eerlijk geweest aangaande wat er zich die bewuste dag heeft afgespeeld en zijn er geen redenen om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen op dat vlak in twijfel te trekken.

C. Verzoeker leverde echter geen substantiële bijdrage in de bewuste misdaden tegen de menselijkheid, gepleegd door het regime

Verzoeker benadrukt om tot zijn individuele verantwoordelijkheid te besluiten, er door hem een substantiële bijdrage aan de vermelde misdrijven vastgesteld moet worden.

Verzoeker is het niet eens met de vaststellingen in de bestreden beslissing hieromtrent. Verzoeker verwijst in dit kader naar wat hij onder punt b) uiteen zette.

De daden die hij stelde waren noch cruciaal, noch van enig doorslaggevend belang voor de uitvoering van de oorlogsstrategie door de veiligheidsdiensten.

Zo de mensenrechtenschendingen die op systematische wijze in de schoot van de diverse Palestijnse veiligheidsdiensten werden en worden begaan en de acties in het kader van de repressie tegen het deel van de bevolking dat zich tegen het Palestijnse regime kantte als laakbaar en verwerpelijk kunnen bestempeld worden, kan niet anders worden vastgesteld dat verzoeker geen individuele verantwoordelijkheid kan worden aangewreven die inhoudt dat hij een substantiële bijdrage heeft geleverd aan een misdrijf tegen de menselijkheid, wetende dat zijn handelen het misdrijf vergemakkelijkte en dat niet kan worden besloten dat hij in het kader van de uitoefening van zijn functie een substantiële bijdrage heeft geleverd aan misdrijven tegen de menselijkheid.

De Palestijnse veiligheidsdiensten bestaat uit een netwerk van duizenden personen. Verzoeker was maar 1 van hen.

Verzoeker werkte samen met informanten die gekozen werden door anderen, lees: zijn oversten.

Alle verslagen die werden opgesteld werden nagelezen door anderen, lees: zijn oversten.

Arrestaties konden maar plaatsvinden na instructie van anderen, lees: zijn oversten.

Dit klemt des te meer daar uit verzoekers verklaringen duidelijk blijkt dat hij het regime onrechtvaardig vond en dat verzoeker wel degelijk morele bezwaren had tegen het optreden van de veiligheidsdiensten.

Hij besloot in 1997 van werk te veranderen omdat hij zich niet kon vinden met bepaalde zaken die gebeurden binnen de algemene inlichtingendienst. Hij zag er zichzelf geen carrière maken.

D. Conclusie

Als conclusie dient te worden vastgesteld dat de voorwaarden voor de toepassing van artikel 1, F (a) en artikel 55/2 in casu niet worden aangetoond en dat verzoeker niet als medeplechtige aan misdaden tegen de menselijkheid kan worden

Verzoeker voldoet volledig aan de in de definitie van vluchtelingen, zoals opgenomen in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, aangegeven gronden, zodat hij als vluchteling dient te worden erkend.

Hij heeft een gegronde vrees voor vervolging, zoals ook de andere leden van zijn gezin, erkend door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en hij heeft zich nooit schuldig gemaakt als dader of medeplechtige aan mensenrechtenschendingen en de in artikel 1, F van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven.

Hij moet bijgevolg worden erkend als vluchteling in de zin van de Conventie van Genève.

In ondergeschikte orde wil verzoeker zich beroepen op subsidiaire bescherming.

Hij benadrukt andermaal dat hij zich nooit schuldig heeft gemaakt aan mensenrechtenschendingen en stelt dat het geen uitvoerig betoog hoeft dat de algemene situatie in PALESTINA heden precair en onstabiel is en hij aldus minstens het subsidiaire beschermingsstatuut moet genieten.”

2.2. Er worden geen stavingsstukken aan het verzoekschrift gevoegd.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker overeenkomstig artikel 1, F (a) van het Verdrag van Genève en artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet uitgesloten van de vluchtelingenstatus omdat hij medeplechtig was aan de door de algemene inlichtingendienst van de Palestijnse autoriteiten gepleegde misdrijven tegen de menselijkheid waarbij verzoeker handelde met kennis van de praktijken en geen enkele omstandigheid hem van zijn individuele verantwoordelijkheid vrijstelt, en wordt hij op grond van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet om dezelfde reden uitgesloten van bescherming onder de subsidiaire beschermingsstatus.

2.4. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze oordeelt als volgt:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u mede omwille van uw opeenvolgende functies bij de Palestijnse autoriteiten, waaronder bij de algemene inlichtingendienst (mukhabarat) en de nationale veiligheid van de grens (Amn al-Watani), vervolging door Hamas vreest (CGVS I, dd. 23 december 2016, p. 6, 8-9, 11, 15-18). Mede in het licht van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en de vaststelling dat u als Palestijn een verblijfsrecht had in de Gazastrook en er de bijstand van de UNRWA verkreeg, dient er te worden vastgesteld dat uw claim dat u, mede omwille van uw politieke achtergrond en uw specifieke functies bij de Palestijnse veiligheidsdiensten in de periodes 1994-1997 en 2004-2007, nood zou hebben aan internationale bescherming geloofwaardig wordt geacht. Naast de beschikbare informatie legt u omstandige en coherente verklaringen af over uw precieze profiel en de vervolgingsfeiten die daarvan het gevolg waren en staaft u uw verklaringen met de nodige

documenten. De informatie waarop het CGVS zich baseert is toegevoegd aan het administratief dossier.”

2.5. Desalniettemin dient te worden nagegaan of verzoeker, gezien zijn profiel en de specifieke dienst waarvoor hij werkzaam was, niet valt onder de toepassing van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, F van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Luidens deze artikelen wordt een vreemdeling uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten die zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen, of wanneer hij wetens en willens heeft aangezet tot of anderszins heeft deelgenomen aan dergelijk misdrijf. Het in de bestreden beslissing geciteerde artikel 7 van het Statuut van Rome van 17 juli 1998 inzake het Internationaal Strafhof omschrijft wat onder misdrijven tegen de menselijkheid dient te worden verstaan. Marteling wordt beschouwd als misdrijf tegen de menselijkheid. Opdat er daadwerkelijk sprake kan zijn van misdaden tegen de menselijkheid moeten de handelingen opgesomd in het artikel in kwestie gepleegd worden als onderdeel van een wijdverbreide of stelselmatige aanval tegen een burgerbevolking, waarbij onder “aanval gericht tegen een burgerbevolking” wordt verstaan: *“een wijze van optreden die met zich brengt het meermalen plegen van in het eerste lid bedoelde handelingen tegen een burgerbevolking ter uitvoering of voortzetting van het beleid van een organisatie of Staat, dat het plegen van een dergelijke aanval tot doel heeft.”* Opdat er van deelneming aan zulk misdrijf sprake kan zijn, moet de vreemdeling individuele verantwoordelijkheid treffen, hetgeen inhoudt dat hij een substantiële bijdrage heeft geleverd aan het misdrijf, wetende dat zijn handelen het misdrijf vergemakkelijkte (UNHCR, *Guidelines on international Protection: Application on the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees*, 2003, p. 6).

Om tot de toepassing van artikel 1, F van het Verdrag van Genève *juncto* artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet te besluiten onderzoekt de Raad de actuele vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A van voormeld verdrag en houdt hij rekening met de verklaringen van de verzoeker waarbij de ernst van de gestelde daden wordt geapprecieerd rekening houdende met de functie van de persoon, zijn (mede)verantwoordelijkheid, de voorgehouden verschoningsgronden, en de eventuele strafrechtelijke veroordelingen, dit alles in het licht van de aan het administratief dossier toegevoegde informatie.

2.6. In de bestreden beslissing wordt omstandig uiteengezet waarom verzoeker onder voornoemde voorwaarden valt. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te ontkrachten.

Zo erkent verzoeker dat hij, zoals elke Palestijn, op de hoogte is van het feit dat de Palestijnse veiligheids- en inlichtingendiensten een verschrikkelijke reputatie hadden en nog steeds hebben, alsook van de folteringen die door het regime werden en worden toegepast. Hij verklaart in het verzoekschrift echter formeel dat er van marteling nooit sprake was op de dienst waar hij werkzaam was en stelt dat hij de informatie die hij tijdens zijn gehoor verschaftte over de toegepaste foltertechnieken grotendeels verwierf via de media en door het lezen van mensenrechtenrapporten. In het ondervragingsbureau werd er wel héél uitzonderlijk iemand geslagen. Deze uiteenzetting in het verzoekschrift, waar verzoeker voorhoudt dat folteringen enkel plaatsvonden op het niveau van de ondervragingsdiensten, valt echter niet te rijmen met de informatie vervat in het administratief dossier. Zo blijkt dat de veiligheidsdiensten van de Palestijnse autoriteiten, waartoe ook de algemene inlichtingendienst wordt gerekend, in de periode dat verzoeker er werkzaam was op systematische wijze haar politieke tegenstanders maar ook burgers die verdacht werden van collaboratie met de Israëliische staat, onrechtmatig arresteerde en onderwierp aan folteringen teneinde bekentenissen te bekomen. Uit verzoekers verklaringen kan bovendien duidelijk worden afgeleid dat hij zich hier zelf ook schuldig aan gemaakt heeft. Zo geeft verzoeker tijdens zijn eerste gehoor op het CGVS, op 23 december 2016, zelf toe mensen gefolterd te hebben en haalt hij aan een persoon die verdacht werd van spionage voor Israël tijdens een ondervraging geslagen te hebben, hetgeen hij tijdens zijn tweede gehoor op het CGVS ook bevestigde (notities persoonlijk onderhoud 23 december 2016, p. 7-8, en notities persoonlijk onderhoud 17 januari 2018, p. 10). Verzoeker herhaalt dat dit slechts eenmalig was en hij eerder een lichte slag heeft toegediend aan de ondervraagde, doch overtuigt geenszins. De commissaris-generaal oordeelt terecht als volgt:

“Hoewel u beweert dat u enkel een paar vuistslagen gegeven had en u aangeeft de verdachte enkel “een beetje geslagen” te hebben, dient hier desalniettemin bij opgemerkt te worden dat de toegevoegde landeninformatie het slaan van verdachten reeds omschrijft als één van de veelgebruikte foltermethodes van de Palestijnse veiligheidsdiensten. Daarenboven is het bijzonder opvallend dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over deze gebeurtenis. Zo verklaart u tijdens uw eerste gehoor dat u de opdracht gekregen had om de verdachte te ondervragen, u effectief ondervrager was, de verdachte moeilijk deed en u hem geslagen had om hem aan het praten te krijgen en om de gepleegde feiten te bevestigen (CGVS I, p. 7-8). Tijdens uw tweede gehoor beweert u echter plots dat u enkel als vervanger aanwezig was in de ondervragingsruimte, u deze persoon niet zelf ondervraagd had en u de verdachte enkel geslagen had nadat hij bekend had met de Israëli's samengewerkt te hebben (CGVS II, p. 10). Dat u doorheen uw interviews op het CGVS dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over dit incident is wijst er op dat u uw eigen betrokkenheid bij deze ondervraging tracht te minimaliseren en doet vermoeden dat u uw eerdere verklaringen aanpaste omdat u tot het inzicht kwam dat deze mogelijks compromitterend konden zijn. Gelet op bovenstaande bevinding dient uw bewering gedurende uw carrière enkel éénmaal deelgenomen te hebben aan een ondervraging eveneens bijzonder kritisch bekeken te worden (CGVS II, p. 10). Zo is het immers weinig waarschijnlijk dat u gedurende uw drie jaar durende dienst voor de algemene inlichtingendienst slechts éénmaal bij een ondervraging aanwezig zou zijn geweest.

Vanaf het moment dat u als officier bij de algemene inlichtingendienst aan de slag ging bestond uw verantwoordelijkheid uit het lokaliseren en observeren van leden van islamitische groeperingen zoals Hamas en Islamitische Jihad, waarbij u informatie vergaarde en hier vervolgens over rapporteerde. Op basis van uw informatie en onderzoekswerk werd er dan besloten om al dan niet over te gaan tot arrestaties en ondervragingen.

Indien er over gegaan werd tot een arrestatie was het uw taak om de betrokken eenheid te vergezellen en van op afstand de woonplaats van de verdachte aan te wijzen. Deze arrestaties en ondervragingen werden vervolgens uitgevoerd door andere diensten binnen de algemene inlichtingendienst, waaronder de dienst ‘onderzoek en ondervraging’ (CGVS I, p. 7, en CGVS II, p. 8-9). Wanneer u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS gevraagd wordt wat er nadien met de verdachten gebeurde en op welke wijze de onderzoeksafdeling te werk ging, antwoordt u in eerste instantie ontwijkend en wilt u doen uitschijnen dat u hier niet van op de hoogte was (CGVS II, p. 9-11). Dit is gelet op uw drie jaar durende dienst bij de algemene inlichtingendienst en uw verklaringen echter volstrekt ongeloofwaardig. Wanneer u vervolgens gevraagd werd of u wist welke praktijken er binnen de algemene inlichtingendienst in Gaza gebeurden en of u wist of gevangenen mishandeld en gefolterd werden, weigert u aanvankelijk ondanks uw medewerkingsplicht te antwoorden op dergelijke vragen (CGVS II, p. 11-12). Hoewel u vervolgens rond de pot blijft draaien en blijft ontkennen dat u op de hoogte was van mishandelingen en folteringen door de algemene inlichtingendienst, geeft u uiteindelijk na herhaaldelijk aandringen toch schoorvoetend toe dat u de laatste zes maanden op de hoogte was van dergelijke praktijken. Andermaal tracht u dit te relativeren door te stellen dat u ervan op de hoogte was maar het zelf nooit gezien had (CGVS II, p. 12-13). Het is echter geenszins geloofwaardig dat u de eerste 2,5 jaar van uw dienst niet op de hoogte zou zijn geweest van deze praktijken. Bovendien is het bijzonder opvallend dat u tot slot beweert stappen ondernomen te hebben om deze praktijken aan te klagen nadat u wist dat deze plaatsvonden binnen de algemene inlichtingendienst en dat deze mishandelingen en folteringen ook de reden waren waarom u uiteindelijk uw werk bij de algemene inlichtingendienst stopzette (CGVS II, p. 13-14). Deze bewering is immers volledig tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen aangezien u in eerste instantie stellig bleef volhouden dat u tijdens uw dienst niet wist wat er met arrestanten gebeurde en u ook niet op de hoogte was van mishandeling of foltering binnen de algemene inlichtingendienst. Uw bewering dat u enkel de laatste zes maanden van uw dienst op de hoogte was van mishandelingen en folteringen tijdens ondervragingen (CGVS II, p. 11-14) valt evenmin te rijmen met de verklaringen die u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS had afgelegd. Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS verklaarde u immers dat u reeds vanaf uw eerste werkdag wist dat er binnen de algemene inlichtingendienst een afdeling was voor ‘martelingen’ (CGVS I, p. 10). Hiermee geconfronteerd beweert u zoiets nooit tijdens uw eerste gehoor verteld te hebben en geeft u aan dat de tolk dat misschien verzonnen had (CGVS II, p. 12). Deze uitleg kan echter allesbehalve overtuigen, het is immers bijzonder onwaarschijnlijk dat de tolk in kwestie dergelijke zaken zou verzinnen. Gelet op bovenstaande kan er bijgevolg geen geloof gehecht worden aan uw bewering enkel de laatste zes maanden op de hoogte geweest te zijn van mishandeling en foltering binnen de algemene inlichtingendienst van de Palestijnse autoriteit.

Daar u op bepaalde vragen weigert te antwoorden en u voortdurend uw verklaringen wijzigt kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat u door het achterhouden van essentiële informatie en door het

afleggen van bedrieglijke verklaringen uw functie bij de algemene inlichtingendienst probeerde te minimaliseren en u bewust getracht heeft het CGVS te misleiden over uw werkzaamheden bij de algemene inlichtingendienst van de Palestijnse Autoriteit. Dit versterkt enkel het reeds bestaande vermoeden dat u medeverantwoordelijk bent voor misdrijven of daden die worden genoemd in artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag.

Hiernaast verklaart u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS ook dat u in 1994 verantwoordelijk was voor de arrestaties van Nahed en Munir Abu Oda, waarna deze personen zwaar gemarteld werden door directe collega's van u (CGVS I, p. 7). Tijdens uw tweede gehoor beweert u echter niet te weten of deze personen gemarteld werden en beweert u tijdens uw eerste gehoor nooit zoiets gezegd te hebben (CGVS II, p. 15). Het is opvallend dat u op uw initiële verklaringen terugkomt en u deze verklaringen minimaliseert, waardoor in alle redelijkheid kan worden aangenomen dat uw eerste verklaringen eerder op de waarheid zullen berusten dan uw gewijzigde verklaringen achteraf. Dat u kennis had van het lot van personen die op basis van uw onderzoek werden gearresteerd en dat u middels uw handelen het misdrijf vergemakkelijkte, kan op basis van deze verklaringen dan ook niet worden ontkend.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat u tijdens uw carrière persoonlijk betrokken was bij arrestaties die uiteindelijk met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid resulteerden in de mishandeling van arrestanten. Hoewel u eens te meer voortdurend afwijkende verklaringen aflegt blijkt dat u tijdens uw periode bij de 'uitvoerende' macht als officier, in casu 'mulazem' (luitenant), persoonlijk betrokken was bij de arrestatie van verschillende mensen en dat deze personen daarna overgedragen werden aan de ondervragingsdienst waarbij u wist dat de arrestanten tijdens hun ondervraging het risico liepen op mishandeling."

Verzoekers verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Uit voorgaande blijkt ontegensprekelijk dat foltering niet enkel plaatsvonden op het niveau van de ondervragingsdiensten, zoals wordt voorgehouden in het verzoekschrift, doch tevens op de dienst waar verzoeker werkzaam was, alsook dat hij in het kader van zijn functie ook zelf persoonlijk mensen heeft gemarteld. De loutere ontkenning in het verzoekschrift is dan ook allesbehalve ernstig.

Gelet op het gegeven dat de algemene inlichtingendienst van de Palestijnse autoriteit zich schuldig heeft gemaakt aan ernstige en systematische mensenrechtenschendingen; het feit dat verzoeker verschillende jaren in een verantwoordelijke positie voor deze dienst werkzaam was; verzoeker zelf een verdachte tijdens een ondervraging geslagen heeft teneinde informatie te vergaren; verzoeker doorheen zijn gehele loopbaan op de hoogte was van de misdrijven die door zijn dienst werden gepleegd; hij persoonlijk betrokken was bij arrestaties die met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid resulteerden in de mishandeling van de arrestanten en hij informatie doorgaf waarvan kan worden aangenomen dat die eveneens resulteerde in de arrestatie en mishandeling van Palestijnen, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat verzoeker een substantiële bijdrage heeft geleverd aan mensenrechtenschendingen die van 1994 tot 1997 op systematische wijze door de algemene inlichtingendienst van de Palestijnse autoriteiten in Gaza werden gepleegd, wetende dat zijn handelen het misdrijf vergemakkelijkte en dat hem aldus individuele verantwoordelijkheid kan worden aangewreven.

In zoverre verzoeker zijn handelen nog tracht te minimaliseren, stellende dat de daden die hij stelde noch cruciaal, noch van doorslaggevend belang waren voor de uitvoering van de oorlogsstrategie door de veiligheidsdiensten, en de Palestijnse veiligheidsdiensten uit een netwerk bestaat van duizenden personen en verzoeker er maar een van was, biedt hij geen afdoende verschoningsgronden aan. Verzoeker trad vrijwillig toe tot de algemene inlichtingendienst en werkte gedurende drie jaar voor deze organisatie, wetende aan welke ernstige misdrijven en mensenrechtenschendingen deze organisatie zich schuldig maakte. Waar verzoeker nog aanvoert dat uit zijn verklaringen duidelijk blijkt dat hij het regime onrechtvaardig vond en dat hij wel degelijk morele bezwaren had tegen het optreden van de veiligheidsdiensten, kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts vaststellen dat dit geenszins blijkt uit verzoekers gedrag. Hij koos er namelijk vrijwillig voor nog drie jaar voor deze organisatie te werken, ook al betekende dit dat hij bevelen diende uit te voeren die hijzelf als inhumain beschouwde. Dat hij pas na drie jaar veranderd is van werk omdat hij zich niet kon vinden met bepaalde zaken die gebeurden binnen de algemene inlichtingendienst, is niet geloofwaardig. Dit klemt des te meer daar verzoeker tevens verklaarde zijn werk te hebben beëindigd omdat hij een paar keer met de dood bedreigd werd door Hamas (notities persoonlijk onderhoud 23 december 2016, p. 9).

De Raad is er zich van bewust dat artikel 1, F van het Verdrag van Genève een uitzonderingsbepaling is met bijzonder zware gevolgen en dan ook, inzonderheid wat de vaststelling en de kwalificatie van de feiten betreft, met de grootste omzichtigheid moet worden toegepast. Gelet op het geheel van de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en die in voorliggend verzoekschrift op generlei wijze worden ontkracht zoals blijkt uit wat voorafgaat, is de Raad echter van oordeel dat verzoeker overeenkomstig artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1, F (a) van het Verdrag van Genève dient te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus.

2.7. Inzake subsidiaire bescherming dient te worden vastgesteld dat in hoofde van verzoeker, rekening houdend met zijn profiel binnen de Palestijnse autoriteiten, een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en/of b) van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen. Niettegenstaande dit risico dient evenwel te worden nagegaan of verzoeker niet valt onder de in artikel 55/4, §1 van de Vreemdelingenwet vermeldde uitsluitingsgronden.

Artikel 55/4, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:

a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;

b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;

c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”.

Zoals uiteengezet onder punt 2.5 en 2.6. wordt verzoeker uitgesloten van de vluchtelingenstatus wegens zijn betrokkenheid bij misdrijven tegen de menselijkheid. Omwille van deze zelfde feiten dient verzoeker tevens te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/4, §1, a) van de Vreemdelingenwet.

2.8. De door verzoeker in de loop van de administratieve procedure bijgebrachte documenten bevestigen slechts zijn persoonsgegevens, herkomst en werkzaamheden, gegevens welke in het voorgaande niet in twijfel worden getrokken, en zijn niet van dien aard dat zij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

2.9. Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus.

Artikel 2

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS